

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstinget. № 128.

Tredie Sektion.

70de Møde.

Mandagen den 2den Februar.

(Forts.)

Formanden: Vi gaae dernæst over til den næste Sag paa Dagsordenen, Sagen, der angaaer Forslag til Lov angaaende Porcellainsfabrikken. Det er til anden Behandling*), denne Sag foretages. Der er til denne Behandling fremkommet nogle Ændringsforslag, som i sin Tid have været omdeelte paa de Herrers Pladser. — Jeg skal som det første Afnit sætte Lovforslagets §§ 1 og 2 med det dertil stillede Ændringsforslag under Forhandling.

De stillede Ændringsforslag vare følgende:

Forslag af Biering, Blechingberg, Dahl, Røster, Leth, Dirik, Treschow, Unsgaard, Schytte, G. Schroll, Kirck:

ad §§ 1 og 2.

At § 1 samt § 2 udgaae, og istedetfor disse 2 Paragrapher indsættes som § 1:

„Den kongelige Porcellainsfabrik bliver fremdeles i 3 Aar at drive for Statskassens Regning, forsaavidt saadant kan skee uden Tilskud af denne Kasse.“

ad § 3.

At hvis foranstaaende Ændringsforslag antages § 3 bliver § 2.

ad § 4.

At denne Paragraph udgaaer.

Dahl: De Ændringsforslag, som jeg tillige med flere ærede Medlemmer af Thinget have tilladt os at stille, ere tildeels allerede begrundede under Sagens første Behandling, og det er derfor kun nogle ganske faa enkelte Bemærkninger, jeg yderligere skal tillade mig at gjøre. Foreløbigt beder jeg det ærede Thing erindre, at jeg fra det Standpunkt, hvorfra jeg har betragtet Sagen, altid har holdt paa, at Fabrikken ikke maa betragtes som en egentlig Fabrik, men som en Konstantstalt; thi jeg erkjender tillige med flere andre ærede Medlemmer, at det er uheldigt, at Staten paatager sig at drive Fabrikker. Det er egentlig mere i Navnet, at det Uheldige ligger, end det er i Sagen selv. Porcellainsfabrikationen deler sig, som vistnok flere af de ærede Medlemmer vide, i 3 forffjellige Hovedretninger, navnlig her ved vor Fabrik, nemlig i Fabrikationen af det egentlige Porcellain, Fabrikationen af Biscuit-Sager og Fabrikationen af de saakaldte Terra-cotta-Sager, uagtet det ikke egentlig er Terra-cotta-Sager, idet disse Sager allesammen ere forsynede med Glasur, og egentlig forsaavidt de ere Vaser, ere en Efterligning af de etrusiske Vaser. Det er isærdeleshed med Hensyn til Fabrikationen af Biscuit-Sager og af de tildeels med Grund kaldte Terra-cotta-Sager, at Porcellainsfabrikken i den senere Tid har vilst et langt heldigere Resultat end tidligere, skjøndt det dog heller ikke udelukkende er disse Sager, idet Affætningen af Porcellainsager ved flere heldige Forandringer ogsaa er tiltaget betydeligt, og det er saameget mere mærkeligt, at Fabrikken har fundet en større Affætning her, som det netop er i Krigsaarene, at denne større Affætning har fundet Sted, og det tør vel derfor forventes, at Affætningen vil stige endnu langt stærkere, naar fuldstændigt fredelige Forhold ere indtraadte. Dette har forøvrigt ogsaa allerede

*) Første Behandling findes i Landstingstidenden Nr. 106, Sp. 1660 o. flg.